

ANH PHONG

Xa quê

Mới đi vào Xuân rồi nhớ quê

Sông Tiên, núi Quỳ và n câu thơ

Ngồi đi, đi mãi còn đau nà

Chờ nh n i n m riêng lúc tr và

Dù u biết dòng đi mãi cu n trôi

Quê hòng và n và ng biết bao i

Đàn con xa x nào quên đi c

Khi niềm buồn vui của mặt trời

Gió ngai c, hàng tre bắc mặt trời

Đàn bò gặm cỏ dưới nhĩ, nng

Lúa xanh gợn sóng, mùa phỉ g m

Tiếng trống ban mai gĩ dĩn trng

Đến tuĩ vào dĩ gĩp chĩn tranh

Súng, bom phá vỡ cĩn yên lành

Đèo Le, suĩ nóng còn in dĩu

Cĩa kĩ chinh nhĩn bĩĩ c vĩn hành

Quĩ khĩ hĩĩn vĩ luĩng xót xa

Mái đầu già đã tuyết trắng pha

Như vui còn lại đàn co tr

Và bạn đang hăng hái p tu già

Ngồi lại cùng nhau nh c chuy n xa

Thân thơ ng trao đổi bất sao v a

Như mong thơ đến c nhĩ u năm n a

Khí phĩ bạn lòng lúc tiễn đi a

Cùng c nh xa quê gi tr n tình

Như vng dng sáng buĩ bình minh

Như làn gió mát mùa Xuân mát

Và vầng trăng hường mát bóng hình

Bên Nghé Xuân 1996

HÀN CUNG THỌNG

Tên trăng tàn

Là thu

Tên phơi pha

Là trắng

tàn lịnh

trên tà áo phai

Là chim

đã lịc địng bay

Là hịng gió thoịng

qua ngày vị n phịng

Là mây

đã thuị lên địng

Là chiêm bao

giị a vô thịng

bị t lị

Là thôi

Đi bước chân đi

Là đêm tàn mộng

Đi khi

Đi đi

HOÀNG PHONG CẨM

Ánh nh màu sô

Kính dâng chắp ng

Chia tôi mộng đi a gửi t m a

Gió đưa về cõi mà chưa đưa về

Giới em

Rực rỡ ng mùa hè

Tìm em

Từng mãi là c về hững hoang

Chưa nay không nên không nhang

Chưa làm nên khói t loang gió đã đi

Màu sô trên ng

Đến là ng ng i

Vội thô không khóc

Mà trên đi t đau

Vn thành cát s i tìm nhau

Đẹp m gió

Nh huy t sâu nói i

Tên em nh ng đá lâu r i

Ch ng i hóa bóng bên đ i che s ng

M t chi u không khói không h ng

Ch màu sô tr ng

Còn v ng vít tr i

Ch n tranh th t đã qua r i?

Bóng đ i

Ôm bóng ch ng i

L ng thình.

ĐÔNG HỒI

Ta là trót...

Ta là trót sinh làm thơ ng phiêu lãng

Trót sinh làm mọt kẻ p phù du

Khi đi u thác – lúc cuội ghè nh

Còn nếm cưỡi trôi theo giong đi lượn đi n

Ta là trót vui đâu chuốc đó

Rồi u trăn gian chạp rớt đã vùi dĩ y

Chuyến trăn gian là chuyến cạp ngấm dĩ dĩ ng th

Còn ta. Ta còn rong chơi

Ta đã trót hẹn cùng trăng gió

Mà cuộc đời sinh này chết đó chết sinh

Ta đã trót làm người ở hẹn hẹn

Chẳng nghĩa thánh hiền vốn vốn dăm câu

Còn cung kỳ m thì thẹn cùng sông núi

Ta đã trót sinh làm hẹn hẹn chơi

Hà chẳng gì không đến gió cuốn đi

Hà chẳng gì không đến gió cuốn đi

PHỤ M PHÚ HỌI

Thơ ch s n

Là nh mùa thu trong núi đá

Có con cá nh ch t bên c u

Có con chim nh vì vui quá

Cũng ch t bên c u y đã lâu

Có m t th sinh lên núi đá

H i thăm đ ng đ n ch n B t Lai

Trăng khuya úp m sau ngàn lá

Bên m đ đàn đàn ch p ch i bay

Có lão t u phu trong núi đá

M i năm say h ng qu , quên v

L u đ ng gió đ y rung mái gió

M t b u cô nguy t ch y tràn khuya

Trăng khuy t xuôi trăng tròn trăng khuy t ng c

B t tháng, hái ngày, ph i khô năm

Năm khô râu m i dùn râu cũ

S i s i n ng i Vô L ng Quang

PHAN HOÀI CHÂU

Vầng trăng thiên c

(Kính nh c thi sĩ Bùi Giáng)

Vô th ng quen t ng b t ly

Khách th k vĩ đã đi xa r i

H u nhân lòng d b i h i

Cùng bao giai tho i truy n đ i khói mây

Phong tr n b c t nh, b c say

B c trong sa m c th bay muôn trùng

“XU NG SÔNG XU NG BI N HẢI HÙNG

MÀ KHÔNG THỂ GIẢI T ĐƯỢC C LINH HỮU N MÌNH^(*)

Có gì trong kiếp nhân sinh

Có chăng là có gì a mình với ta

Cũng thôi “nhớ bời” mà ra

Cho người đi “cố quên” bước qua “miên trường”

Cõi người đi bao nhiêu yêu thương

Thôi “MÀ A NGƯỜI N” đi n...

“NHỚ SẼ NG” gửi đi thắm

Hình mây bóng nước tri âm

Tài hoa cung bậc mênh mai sau

Vầng trăng thiên cỏi nhàn mầu

Ngàn năm sông núi trôi màu nguyên xuân

(*) Thơ Bùi Giáng

TRẦN ĐĂNG SUM

Lời tiễn thân

Một phút con đi, Cha tiễn đi a

Đò ngang bến Giá () khách còn thà a*

Đường qua suối cát mênh mông ngả nh

Rừng lúa Đông Yên () vắng bóng người*

Nh ng b c chân bu n trên l i h p

Ng p ng ng chi c lá th nhì r i

Vài con chim v t canh tàn g i

Trong l p s ng buông t i ng rã r i

Cha ng p ng ng khuyên nh ng t ngào

Nghe h n u ng c n su i ca dao

Nh b u s a M chuy n h i m

Theo m ch tình th ng ch y d t dào

Ch nên ngăn cách tình huynh đ

Mà hãy noi gương theo gương dòng

Gửi dĩa Trùng ng Sơn non nước M

Gửi m hoa này là cội a tông

Mai này én lìa ng m xa khu

Dù l c trăm ph ng v n h ng đ i

Con hãy m t lòng th ng m n n c

M t lòng gìn giữ Viết Nam thôi

(*) Địa danh thuộc huyện Duy Xuyên Quảng Nam

NGÔ ĐÌNH LONG

Xin gửi giúp nhau

Chim mãi hót giữa sự yên lặng xanh thẳm

Một sóng đời xô đẩy dòng chảy lại

Mà sự yên tĩnh trên mái tình êm

Hẹn với bạn qua biển để trở lại

Giây phút ngừng ngừng nhàn nhàn

Tóc xuân phai hờn sương sớm

Mau dòng đời – dòng chảy đi trong lòng

Kho nghìn khuya mà nhớ đến sự Không

Đêm trm l ng c m th ng ng i h nh đ o

Ngày đ u dàng chia s t gi t th duyên

Nghe trong lá h i chuông lành đ gi c

Th m ng chìm theo h i th bình yên

Đ i vui r n ta vút s u ra bi n

Bái t ng i xóa s ch v t b dẫu

Còn t ng hát xin dâng mùa báo h u

Tr n gian i! Huy n d u ánh trăng đ u

Th ng v i nh bên này ngâm khúc i

Giới n c i nhân h u xu ng c s ng

Ng i nh gót bên kia b tĩnh l ng

Gi i dùm nhau con đồ g a vô th ng